

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

15 august 2018

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

mun. Chișinău

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și partea vătămată Cosovan Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privind-o pe

Dascalescu Silva Xxxxx, născută la xx.xx.xxxx,
domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.12.2017 - 16.01.2018;

Instanța de apel: 16.02.2018 - 10.05.2018;

Instanța de recurs: 20.07.2018 - 15.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 16 ianuarie 2018, *cauza fiind examinată în baza art. 364^l Cod de procedură penală*, Dascalescu Silva a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal, s-a suspendat executarea pedepsei numite lui Dascalescu Silva pe termen de probă de 1 (unu) an.

S-a încasat de la Dascalescu Silva în beneficiul lui Cosovan Tatiana suma de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la Dascalescu Silva în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime 1 760 lei (una mie șapte sute șazeci) lei pentru efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit în fapt că Dascalescu Silva, la data de 12.07.2017, orele 10.15, conducând autoturismul de model „Peugeot 308”, cu numărul de înmatriculare „X XX xxx”, deplasându-se pe strada Teilor, din direcția strada Independenței spre bulevardul Dacia, mun. Chișinău, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009 și anume: prevederile pct. 45 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care: „(1)

Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză atenția și reacția, b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, d) situația rutieră, (2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului rutier ajungând la strada Teilor nr. 8, mun. Chișinău, în afara trecerii de pietoni, a tamponat pe cet. Cosovan Tatiana, născută la 11.07.1943, care traversa partea carosabilă din partea dreaptă spre stânga relativ deplasării automobilului în cauză, astfel, conform Raportului de expertiză nr. 2247/D din 10.10.2017, i s-au cauzat „Fractură liniară os fronto-temporal stânga cu implicarea ambelor lamele, care a putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă.”

Acțiunile inculpatei au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *partea vătămată Cosovan Tatiana*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea civilă înaintată.

În motivarea apelului partea vătămată a indicat că instanța de fond în mod neîntemeiat a dispus suspendarea executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal, fără a ține cont de gravitatea infracțiunii comise și de faptul că a pus în pericol viața părții vătămate. Unul din aspectele ce caracterizează sancțiunea penală constă în faptul că aceasta va surveni inevitabil, ori persoana care a comis o infracțiune nu va scăpa de pedeapsa prevăzută de lege în spiritul și esența prevăzută în Codul penal.

Cât privește soluția referitoare la acțiunea civilă dispusă de instanță, a invocat că de asemenea nu este de acord cu soluția expusă, or prevederile art. 1398, 1422 Cod civil prevede expres că cel care acționează în mod ilicit cu vinovăție, este obligat să repare prejudiciul moral, inclusiv prin echivalent bănesc. Consideră că în rezultatul impactului menționat, starea sănătății considerabil s-a înrăutățit, ca rezultat s-a redus esențial capacitatea de auz iar durerile în articulație au devenit insuportabile.

3.2. *avocatul Canțer Serghei în numele inculpatei*, care a solicitat casarea sentinței în partea acțiunii civile, și anume în partea încasării prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care quantumul prejudiciului moral încasat să fie micșorat la minim. Totodată, solicită respingerea solicitării procurorului privind încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare, ca neîntemeiate.

În motivarea apelului avocatul a invocat că instanța de fond la încasarea sumei de 10 000 lei drept prejudiciu moral, nu a luat în considerație faptul că Dascalescu Silva din data comiterii accidentului rutier a ajutat partea vătămată cu medicamente, o vizita la spital, îi procura produse alimentare, îmbrăcăminte. La fel, consideră că instanța corect nu a pus la

bază declarațiile părții vătămate precum că, în rezultatul accidentului rutier o dor picioarele, are leziuni la membrele posterioare, faptul invocat nereflexându-se în conținutul Raportului de expertiză judiciară nr. 2267/D din 10.10.2017, precum și în Raportul de expertiză judiciară nr. 2299/D din 07.11.2017, iar alte probe care ar demonstra declarația părții civile, nu au fost prezentate.

Referitor la încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor de judecată, legate de efectuarea expertizelor, la fel consideră că achitarea acestora nu urmează a fi puse pe seama inculpatei, or expertizele în cauză au fost dispuse de către organul de urmărire penală pentru a constata circumstanțele infracționale, constituind o măsură procesuală obligatorie ce ține de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, au fost admise apelurile declarate cu casarea sentinței parțial, în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Cosovan Tatiana și s-a dispus încasarea de la Dascalescu Silva în beneficiul acesteia suma de 30 000 (treizeci mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

S-a respins cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatei în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 760 lei, ca fiind neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, acțiunile inculpatei just fiind încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Cu referire la alegațiile părții vătămate din apel privind stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatei, Colegiul a reținut că instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei aplicate inculpatei, a ținut cont de caracterul infracțiunii comise, care este săvârșită din imprudență dar care face parte din categoria celor grave, de motivul acesteia, de persoana celei vinovate, care anterior nu a fost judecată, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de faptul recunoașterii vinei și căința sinceră a inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuază și agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatei.

Instanța a respins alegația părții vătămate precum că infracțiunea comisă de Dascalescu Silva este una ce face parte din categoria celor grave și pedeapsa stabilită nu poate fi suspendată condiționat, or potrivit art. 90 Cod penal, infracțiunile grave de asemenea cad sub incidența instituției suspendării executării pedepsei cu închisoarea.

Colegiul nu a fost de acord cu solicitarea părții vătămate privind aplicarea unei pedepse mai aspre față de Dascalescu Silva cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, corijarea și reeducarea acesteia este posibilă fără izolarea de societate, instanța de fond just a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin suspendarea

condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă, acordându-i inculpatei șansa de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii penale.

Cu referire la solicitarea părții vătămate privind încasarea din contul inculpatei a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, instanța a ajuns la concluzia că în urma faptei comise de Dascalescu Silva a survenit nu numai răspunderea penală, ci și răspunderea civilă. Astfel, prejudiciul cauzat de accidentul produs are consecințe cert stabilite în cadrul examinării judecătorești, consecințe cu caracter nepatrimonial cât și consecințe cu caracter patrimonial.

Potrivit acțiunii civile înaintate, partea vătămată nu solicită încasarea prejudiciului material, ci încasarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei. Colegiul a atestat că părții vătămate i-a fost cauzată prin infracțiunea comisă de către inculpată, vătămare gravă a integrității corporale, ultimei fiindu-i cauzate și suferințe fizice și psihice semnificative. Astfel, s-a reținut că instanța de fond în mod nejustificat a admis acțiunea civilă în cuantum de doar 10 000 lei, or prima instanță urma să acorde atenția cuvenită circumstanțelor cauzei, prejudiciilor cauzate, gradului de vătămare corporală provocat și suferințele fizice și psihice cauzate prin infracțiune.

Urmare celor menționate, ținând cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice, de impactul accidentului asupra integrității corporale a părții vătămate, căreia i-au fost cauzate vătămări corporale grave, Colegiul a considerat că la caz este echitabilă încasarea prejudiciului moral în cuantum de 30 000 (treizeci mii) lei, în rest, pretențiile înaintate au fost considerate ca fiind nefondate și exagerate, instanța de apel ținând cont totodată și de faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se ține cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite dar și de starea materială inculpatei.

Solicitarea avocatului Canțer Serghei în numele inculpatei privind stabilirea părții vătămate a prejudiciului moral în cuantum cât mai mic, Colegiul a respins-o, reieșind din cele expuse pe marginea apelului părții vătămate Cosovan Tatiana.

Concomitent, Colegiul a admis solicitarea apărării privind casarea sentinței în partea încasării cheltielilor judiciare în mărime de 1760 lei pentru efectuarea expertizelor judiciare din contul inculpatei, constatând că instanța de fond în mod eronat a admis această cerere a procurorului, or prin prisma art. 227-229 Cod de procedură penală, sumele solicitate de acuzatorul de stat nu constituie cheltuieli judiciare care pot fi puse în sarcina inculpatei Dascalescu Silva.

În acest sens, instanța a specificat că cheltuielile judiciare solicitate de către acuzatorul de stat suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice, reprezintă cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, or, normele procesual penale nu prevăd încasarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare care constituie cheltuieli de expertiză obligatorie necesare organului de urmărire penală pentru acumularea probatoriului în dosar.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare:

5.1. procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de soluția dispusă cu privire la

cheltuielile judiciare și a menține în această parte sentința instanței de fond potrivit căreia s-a dispus încasarea din contul inculpatei cheltuielile de judecată în cuantum de 1 760 lei, motivând că soluția instanței de apel de a respinge solicitarea procurorului referitor la încasarea de la Dascalescu Silva a cheltuielilor de judecată, contravine normelor procesual penale în vigoare.

5.2. *partea vătămată Cosovan Tatiana*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea admiterii parțiale a acțiunii și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se încaseze de la Dascalescu Silva în beneficiul ei suma de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și prejudiciul material în sumă de 46 000 lei.

În susținerea recursului partea vătămată indică că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că partea vătămată nu cunoaște limba de stat și fiind bolnavă în urma traumelor primite, a întâmpinat greutăți în procesul apărării drepturilor sale. Atât instanța de fond cât și cea de apel i-au încălcat drepturile procesuale, și anume nu i-au fost explicate drepturile și nu i-a fost acordat un avocat din oficiu în vederea apărării intereselor sale.

Instanța de apel nu și-a motivat suficient hotărârea nici în privința respingerii solicitării de a exclude prevederile art. 90 Cod penal la individualizarea pedepsei, or inculpata a comis o infracțiune gravă utilizând un mijloc de pericol sporit, de aceea consideră că inculpata reprezintă un pericol social iar reeducarea acesteia poate avea loc doar prin izolarea de societate, fapt ce va atinge scopul procesului penal.

5.3. Pe marginea recursurilor declarate, avocatul Canțer Serghei depune referință în numele inculpatei, prin care solicită declararea acestora ca inadmisibile, deoarece nu sunt bazate pe legislația procesual penală, nu au nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, fiind doar recursuri formale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Cu referire la recursul procurorului. Colegiul reține că acesta indică ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă de fapt invocă dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpată a cheltuielilor de judecată în mărime de 1 760 lei, pentru efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice.

Colegiul menționează că, la judecarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, care stipulează că *cheltuielile*

judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Concomitent, soluția instanței de apel este susținută și de prevederile art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, adică cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Colegiul menționează că, argumentele invocate de către recurent în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece cheltuielile judiciare au fost suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale și auto-tehnice, or art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, prevede expres că, *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale*, iar pct. 6) al aceleiași norme procesual penale, stipulează că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză*, iar alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală (în vigoare la momentul efectuării expertizei) stipula că, *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Mai mult ca atât, dispozițiile alin. (3), art. 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, expres stabilește că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală*”, la caz, ordonatorul expertizei fiind organul de urmărire penală și nu partea apărării, prin urmare, instanța de apel corect a ajuns la concluzia de a nu încasa din contul inculpatei cheltuielile judiciare solicitate de acuzatorul de stat.

Cu referire la recursul declarat de către partea vătămată, Colegiul reține că ultima invocă ca temei de recurs dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, însă, de fapt, își exprimă dezacordul cu decizia atacată în latura civilă, și cu pedeapsa stabilită inculpatei, acest temei încadrându-se în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală.

Autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatei și quantumul prejudiciului moral stabilit și încasat de către instanțele de fond din contul inculpatei în beneficiul părții vătămate, din care motiv va fi supusă verificării hotărârea judecătorească contestată doar sub aspectul laturii civile și stabilirii pedepsei.

Urmare a analizei deciziei recurate se constată că acest temei pentru recurs nu persistă în cauză, deoarece la stabilirea pedepsei inculpatei s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite,

de personalitatea inculpatei, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, astfel fiind respectate dispozițiile art. 61, 75-78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i-se o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

Colegiul menționează că prevederile legale în această privință au fost respectate, iar criticile formulate de recurent în recurs sunt identice cu cele indicate în apel și au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penal dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

Cu referire la prejudiciul moral încasat de către instanța de apel în beneficiul recurente, Colegiul reține că legiuitorul a acordat prerogative anume instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or, art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală expres prevede că, *mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate.* Anume ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, deoarece instanța de recurs menționează că despăgubirile pentru daune morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

În speță, instanța de apel just a considerat suma de 30 000 lei dispusă de a fi încasată de la inculpată în beneficiul părții vătămate drept una echitabilă, care corespunde suferințelor psihice suportate de aceasta în urma acțiunilor inculpatei, or suma de 50 000 lei solicitată este una exagerată, comparativ situației de fapt reținute.

Cât ține de solicitarea recurente privind încasarea de la Dascalescu Silva a prejudiciului material în sumă de 46 000 lei, Colegiul reține că potrivit ordonanței de recunoaștere în calitate de parte civilă din 14 noiembrie 2017, ultima a fost recunoscută în

calitate de parte civilă în cauza penală, suferind un prejudiciu moral în sumă de 50 000 lei, la baza ordonanței respective, stând cererea părții vătămate prin care aceasta a solicitat a fi recunoscută ca parte civilă fiindu-i cauzată pagubă morală în cuantum de 50 000 lei.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, de către apărare a fost prezentată pentru anexarea la materialele cauzei, recipisa semnată de către partea vătămată, în care se indică că prejudiciul material i-a fost recuperat total (f.d. 149, vol. I). Mai mult, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată, asupra căruia nu au fost formulate careva obiecții în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, la întrebarea instanței Cosovan Tatiana confirmă faptul că nu are careva pretenții materiale față de Dascalescu Silva, prejudiciul material fiindu-i achitat pe deplin (f.d. 156, vol. I).

De către partea vătămată nu se solicită încasarea prejudiciului material nici în cererea de apel declarată, invocându-se doar dezacordul cu sentința în latura civilă ce ține de paguba morală pricinuită. Abia în ședința de judecată în instanța de apel, în cadrul audierii, partea vătămată declară că urmează în continuare tratament și solicită 46 000 lei pentru aparatul de auz, însă fără a prezenta careva probe. Ulterior, în cadrul susținerilor verbale în instanța de apel, partea vătămată menționează că susține apelul său, prin urmare rămânând incertă poziția acesteia, or într-un moment aceasta declară că careva pretenții materiale față de inculpată nu are, solicitând doar încasarea pagubei morale, iar în altul, solicită totuși încasarea în beneficiul ei a prejudiciului material, însă fără a depune o acțiune civilă în acest sens.

Vis-a-vis de argumentul recurentei precum că în instanțele de judecată nu i s-a explicat dreptul de prezenta materiale în vederea probării prejudiciului material, nu i s-a oferit un avocat în vederea apărării intereselor sale, Colegiul menționează că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc în procedură simplificată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Potrivit art. 364¹ alin. (5) Cod de procedură penală, *în caz de admitere a cererii, președintele explică persoanei vătămate dreptul de a deveni parte civilă și întreabă partea civilă, partea civilmente responsabilă dacă propun administrarea de probe, după care instanța procedează la dezbateri judiciare.*

Cosovan Tatiana a fost recunoscută ca parte civilă încă în cadrul urmăririi penale, iar instanța de fond în vederea respectării normei procesual penale precitate, în cadrul examinării cauzei, a pus în discuție acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, și ultima a confirmat că nu are careva pretenții materiale față de Dascalescu Silva.

În aceeași ordine de idei, Colegiul semnalează că fiind audiată în calitate de parte vătămată la 14 noiembrie 2017 de către OUP, Tatianeii Cosovan i-au fost explicate drepturile și obligațiile prevăzute de art. 60 Cod de procedură penală, fapt confirmat prin semnătura acesteia (f.d. 48, vol. I). Potrivit art. 60 alin. (1) pct. 18) Cod de procedură penală, partea vătămată dispune de dreptul de a fi reprezentată de un avocat ales, iar dacă nu are mijloace pentru a plăti avocatul, să fie asistat, în condițiile legii, de un avocat care acordă asistență juridică garantată de stat. Studiind materialele cauzei, Colegiul nu a

depistat careva cerere către OUP sau instanța de judecată din partea pătimatei, prin care s-ar solicita asigurarea ei cu un avocat, or cazurile când participarea apărătorului la procesul penal este obligatorie, sunt expres prevăzute în art. 69 Cod de procedură penală, cazul părții vătămate nefiind incident normei menționate.

Urmare celor relatate, Colegiul constată că drepturile părții vătămate nu au fost încălcate de către instanțele de judecată după cum se menționează în recursul ordinar declarat, aceste invocări fiind formale.

Concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizie sunt juste iar criticile recurente nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procuror și partea vătămată Cosovan Tatiana și, potrivit legii decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și partea vătămată Cosovan Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, în cauza penală privind-o pe Dascalescu Silva, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 august 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun